

8^e zondag door het jaar, A (25/26 febr. 2017)

Zorg en Vertrouwen.

In het evangelie staat vandaag bezorgdheid en zorgen centraal. Het woord komt wel 6x terug. En Jezus stelt tegenover deze bezorgdheid ‘**vertrouwen**’. Durf te vertrouwen op God, die bij Jesaja zegt: “al zou een moeder haar kind vergeten, Ik vergeet u nooit”. Dit vertrouwen en wat echte bezorgdheid is, staat vandaag centraal.

Gisteren stond in de krant een bijzonder artikeltje, dat ik met aandacht gelezen heb en dat volgens mij een raakvlak heeft met de lezingen van vandaag. Het artikel gaat over iemand die een nier heeft afgestaan aan een voor hem vreemde: een van je nieren afstaan om een onbekende een beter leven te gunnen, dat zijn er niet veel die dat doen. Maar als die geste er daarna toe leidt dat je zelf nierpatiënt wordt, dan is dat wel heel wrang. Het overkwam Peter Keijsers uit Arcen. Wat mij echter in dit artikel zo raakte, is zijn reactie hierop. Tijdens de operatie moest hij worden gereanimeerd en hij moet nu zelf 3x per week aan de dialyse, maar raakt er niet door in paniek. Zijn boeddhistische levensinstelling helpt hem daarbij. Hij zegt: soms gebeuren dingen, loopt het zoals het loopt. Het is de kunst om niet al te veel terug te kijken, maar de gegeven situatie te accepteren. Sterker nog: die domme pech heeft hem zelfs een rijker mens gemaakt, stelt hij vast. “Het besef dat ik door het oog van de naald ben gekropen, maakt dat ik het leven zelfs nog meer waardeer. Ik geniet intenser van dingen die voorheen vanzelfsprekend waren. Ik heb niet alleen iemand een nieuw leven gegeven, ik heb er zelf ook een cadeau gekregen.”

De grondhouding van deze Peter doet mij erg denken aan het evangelie van vandaag, waar Jezus tot 6x toe zegt: maak je geen zorgen om eten en drinken, wees niet bezorgd om wat je zult aantrekken. Want het leven is toch meer dan voedsel en het lichaam meer dan de kleding..

Dat is vertrouwen. Vertrouwen in God. Vertrouwen in het leven. Vertrouwen in mensen.

Dit staat in schril contrast met het gevoel van veel mensen, die teleurgesteld zijn, schuldig of onmachtig. Mensen die zich geen raad weten met wat hen overkomt en die geen enkel vertrouwen meer hebben in de toekomst. Grote zorgen dus.

Ook Jesaja hoorde allerlei klachten om zich heen, grote zorgen: er zijn er die zeggen dat God niets meer om zijn volk geeft. God is ons vergeten, zeggen ze. En tegen hen zegt Jesaja: dat kan toch niet! Een moeder vergeet haar kind toch ook niet? God zal jullie nooit vergeten.

Zijn Jesaja en Jezus dan zomaar mensen die die zorgen willen wegpoetsen en afdoen als niet belangrijk? Ik geloof het niet.

Jesaja geeft in het beeld van de relatie tussen moeder en kind de grondhouding aan van het echte leven. Een grondhouding van vertrouwen, hoe moeilijk dat soms ook lijkt. Hij wil zeggen dat mensen zo met elkaar omgaan als God, dat zij

elkaar ook vertrouwen en veiligheid geven, dat zij elkaar laten zien dat iedereen er mag zijn, hoe die ook is en met al zijn vragen en zorgen en twijfels.

Ook bij Jezus is de bezorgdheid gekoppeld aan de ander. Aan gerechtigheid.

Aan gerechtigheid die in de knel kan komen als we *te* goed voor onszelf zorgen.

‘Wees niet bezorgd voor je leven’ betekent dan ook ‘wees bezorgd voor elkaars leven, voor allen met wie je verbonden bent, dichtbij of van verre. Wees bezorgd voor elkaars leven en dus voor ieder die opeens jouw naaste kan worden....

Dan worden andere dingen belangrijk: de zorg voor mensen, die niet voor zichzelf kunnen zorgen, een open oor en hart voor wie eenzaam is, een eerlijke verdeling van de welvaart, een betere omgangsregeling voor ons milieu, gastvrijheid voor alle mensen ongeacht hun herkomst, cultuur of geloof.....

Dan worden opeens andere dingen mogelijk, zoals Peter die een onbekende nierpatiënt zijn nier schonk. En daar geen moment spijt van heeft, ook al ligt zijn eigen leven nu een beetje in de vernieling.

Wat Peter vanuit zijn Boeddhistische instelling, de Carnavalisten dit weekend en Jezus ons christenen leren kan vandaag, is:

Geneet van ut leeve, zoelang as ze kins, maak sjpas en plezeer, doe leefs toch mar ins. Mar in dit innigste leeve sjtunt vuur wal saame en mot die sjpas en dat plezeer vuur giekerinne meuglik zien.

Of in goed Nederlands:

vertrouw en wees zorgeloos, maar zorg voor mensen met echte zorgen.

Amen.